

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus pamatus:

- 1) Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 2408/92 9. panta 1. punktu, visaptveroši saprotot tās piemērošanas jomu tikai kā aizliegumus īstenot satiksmes tiesības. Turklāt Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja saskaņā ar Nolikuma 1. panta 2. punktu nevar iebilst pret šādu Regulas Nr. 2408/92 9. panta 1. punkta interpretāciju, pat ja tāda būtu iespējama ES kontekstā.
- 2) Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi pamatošanas pienākumu LESD 296. panta (iepriekšējā redakcijā — EKL 253. pants) izpratnē, jo tā neesot apšaubījusi, ka Komisija ir izslēgusi Regulas Nr. 2408/92 9. panta 1. punkta piemērošanu bez pamatojuma. Vispārējā tiesa turklāt nepamatoti pieņemot, ka tiesvedībā neesot vēlāka pamatu aizstāšana, ja Komisija pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu tiesvedībā aizstāj ar pilnīgi jaunu “skaidrojumu”.
- 3) Neņemdamā vērā lidostas izmantotāja un apkārtnes iedzīvotāju tiesības, Vispārējā tiesa kļūdaini esot interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 2408/92 8. panta 3. punktu.
- 4) Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi diskriminācijas aizliegumu. Tā kļūdaini no pamatojuma esot izslēgusi lidostas izmantotāja un apkārtnes Šveices iedzīvotāju tiesības. Tā pretēji prasībā ietvertajiem prasījumiem esot atteikusies izvērtēt, vai pasākumi ir bijuši vajadzīgi. Tā nepietiekami šauri esot piemērojusi prasību par attaisnojumu objektīvu iemeslu dēļ. Interese piešķirt priekšrocību tūrisma zonai nav aizsargājama, jo saimnieciskās intereses nevarot būt objektīvs attaisnojošs apstāklis.
- 5) Vispārējās tiesas veiktajā samērīguma pārbaudē esot sastopamas būtiskas juridiskas kļūdas. Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus. Tā nepilnīgi esot noskaidrojusi faktus. Nepareizi izpradzama savas pārbaudes pilnvaras, tā Komisijas konstatētos faktus esot aizstājusi ar saviem konstatējumiem. Tā, neņemdamā vērā tiesības tikt uzklautām, ir vadījusies no pieņēmumiem par faktiem, saistībā ar kuriem apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot tikusi uzklautāta.
- 6) Mazāk radikālu ierobežojumu pārbaudē Vispārējā tiesa neesot ievērojusi noteikumus par pierādīšanas pienākuma sadali un citiem principiem.

- 7) Izklāstītā par trokšņa kontingentu kā alternatīvu Vispārējās tiesas argumenti esot bijuši acīmredzami pretrunīgi.

Prasība, kas celta 2010. gada 23. novembrī — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-548/10)

(2011/C 30/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un C. Egerer)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pilnībā nepieņemot vai katrā ziņā pilnībā nedarot Komisijai zināmus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 4. marta Direktīvas 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) ⁽¹⁾, prasības, Austrijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš šīs direktīvas transponēšanai beidzās 2009. gada 15. maijā.

⁽¹⁾ OV L 108, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 26. novembrī — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-555/10)

(2011/C 30/45)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Austrijas Republika